

Sygn. akt III A Ua 13/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 kwietnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu

Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Ireneusz Lejczak
Sędziowie:	SSA Janina Cieślikowska (spr.) SSA Irena Różańska-Dorosz
Protokolant:	Monika Horabik

po rozpoznaniu w dniu 3 kwietnia 2013 r. we Wrocławiu

sprawy z wniosku J. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

z dnia 29 listopada 2012 r. sygn. akt V U 1403/12

oddala apelację.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 22 czerwca 2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił przyznania wnioskodawcy J. S. prawa do emerytury.

Od opisanej decyzji wnioskodawca złożył odwołanie.

Wyrokiem z dnia 29 lipca 2012 r. Sąd Okręgowy w Legnicy odwołanie to oddalił.

Rozstrzygnięcie to Sąd oparł o następująco ustalony stan faktyczny:

Wnioskodawca J. S. urodził się (...).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, iż nie zaliczył wnioskodawcy do pracy wykonywanej w szczególnych warunkach zatrudnienia w (...) sp. z o.o. w L. od dnia 23 stycznia 1974 r. do 28 lutego 1994 r., tj. 20 lat i 29 dni.

Wnioskodawca był zatrudniony w (...) sp. z o.o. w L. od dnia 23 stycznia 1974 r. do 28 lutego 1994 r. na stanowisku cieśla, robotnik budowlany, prace, które wykonywał były to prace zbrojarza-betoniarza. Zakład początkowo nosił nazwę Przedsiębiorstwo Budowlane (...) w L., potem przekształciło się w (...) Sp. z o.o. w L. (...) w L., a po kolejnych przekształceniach w (...) w L.. Brygada wnioskodawcy wykonywała prace odzbrajania fundamentów przy pomocy młotów pneumatycznych, a następnie ich dozbrajanie. Wykonywane były też nowe fundamenty od podstaw. Wnioskodawca prace te wykonywał w tym samym czasie, był to jeden proces technologiczny polegający na wykonaniu prac zbrojarsko - betoniarskich. Najpierw były wykonane prace ciesielskie przy szalunkach, następnie wykonywane było zbrojenie z drutu i ze stali. Było to cięcie drutu za pomocą nożyc specjalistycznych, bądź szlifierki i ułożenie tego zbrojenia polegające na wygięciu prętów, przenoszenie na stanowisko, związanie prętów, a następnie zalanie betonem. Prace, które wykonywał wnioskodawca były to prace zbrojarskie-betoniarskie, wykonywane na terenie kopalni (...), R.. Polegały na przygotowaniu fundamentów pod różne maszyny np. młyny, prasy pneumatyczne. Praca ta odbywała się na terenie zakładu pracującego w ruchu ciągłym. Wykonywane były fundamenty na wydziale flotacji. Razem z wnioskodawcą w jednej brygadzie pracowali świadkowie J. B., M. O.. Brygada składała się z 10-12 osób, wszyscy wykonywali tę samą pracę. M. O. był brygadzystą wnioskodawcy.

Spółka z o.o. (...) w L. wydała wnioskodawcy świadectwo pracy wykonywanej w szczególnych warunkach i potwierdziła, że w okresie zatrudnienia od dnia 23 stycznia 1974 r. do 31 stycznia 1987 r. wykonywał prace jako robotnik budowlany, a od dnia 1 lutego 1987 r. do 28 lutego 1994 r. wykonywał prace jako cieśla wymienioną w wykazie A dziale V poz. 4 pkt. 1 i 2 zarządzenia - prace zbrojarskie i betoniarskie - Nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30 marca 1985 r. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu hutnictwa i przemysłu maszynowego. Jak wynika z akt osobowych przedłożonych przez (...) w L. wnioskodawca został zatrudniony jako cieśla, robotnik budowlany, zaś z angażu znajdującego się w aktach osobowych ubezpieczonego niewątpliwie wynika, że otrzymał dodatek szkodliwy z tytułu wykonywanej pracy. Wnioskodawca ukończył kurs wewnątrzzakładowy cieśli w 1987 r. i w roku 1988 kurs hakowych.

Praca wykonywana przez wnioskodawcę w okresie od 23 stycznia 1974 r. do 28 lutego 1994 r. została wymieniona w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze i zaliczona do prac w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego w wykazie A dział V poz. 4 - jako prace zbrojarskie i betoniarskie. Wnioskodawca w (...) w L. zatrudniony był do 5 lipca 2012 r.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy uznał odwołanie za uzasadnione. Zebrany w sprawie materiał dowodowy - w szczególności dokumentacja zgromadzona w aktach osobowych wnioskodawcy oraz zeznania świadków, wykazały, że wnioskodawca w okresie pracy w (...) sp. z o.o. w L. od dnia 23 stycznia 1974 r. do 28 lutego 1994 r., tj. przez okres 20 lat i 29 dni wykonywał prace zbrojarskie i betoniarskie, stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Prace te zostały wymienione w wykazie A rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w dziale V pkt 4, jako prace w warunkach szczególnych, których wykonywanie uprawnia do uzyskania prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym. Wnioskodawca spełnia zatem przesłanki do uzyskania świadczenia emerytalnego. Stanowi to podstawę do zmiany zaskarżonej decyzji.

Apelację od wyroku Sądu Okręgowego złożył organ rentowy, zarzucając naruszenie prawa materialnego przez jego błędną wykładnię, a w szczególności art. 184 w związku z art. 32 ust. ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zw. z § 2 ust. 1 oraz § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze poprzez uznanie, że wnioskodawca spełnia przesłanki do nabycia prawa do emerytury w sytuacji, gdy w okresie zatrudnienia od 23 stycznia 1974 r. do 28 lutego 1994 r. w (...) Sp. z o.o. w L., nie można uznać, że wykonywał prace w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy; jak również naruszenie art.

233 § 1 kpc poprzez dowolną ocenę dowodów zgromadzonych w toku postępowania, w szczególności uznania, że w spornym okresie, a zwłaszcza od 1 lutego 1987 r. do 28 lutego 1994 r. wnioskodawca wykonywał prace w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, w sytuacji, gdy z akt sprawy wynika, iż zgodnie z angażem, w tym czasie wykonywał pracę cieśli, która polegała na przygotowywaniu szalunków - nie będącą pracą w szczególnych warunkach.

Wskazując na powyższe zarzuty organ rentowy wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku, oddalenie odwołania i zasądzenie na rzecz organu rentowego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym według norm przepisanych, ewentualnie uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja organu rentowego jest nieuzasadniona.

J. S. urodził się (...).

Zgodnie z art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz.U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.), ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego, albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa oraz rozwiązania stosunku pracy - w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem (ust. 2).

Wnioskodawca ubiegał się o przyznanie świadczenia po osiągnięciu wieku określonego w art. 32 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Warunkiem uzyskania prawa do emerytury w wieku obniżonym jest nadto wykazanie przez ubezpieczonego, w myśl § 4 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. 8, poz. 43), iż ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach wymienionej w Wykazie A, stanowiącym załącznik do powołanego rozporządzenia. Praca w szczególnych warunkach musi być wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Spór w niniejszej sprawie dotyczył wykazania przez wnioskodawcę wymaganego powołanym przepisem stażu pracy w warunkach szczególnych. Sąd Okręgowy po przeprowadzeniu postępowania dowodowego uznał, iż wnioskodawcy doliczyć należy do stażu pracy w warunkach szczególnych okresu pracy w (...) sp. z o.o. w L. od dnia 23 stycznia 1974 r. do 28 lutego 1994 r.

Stanowisko Sądu Okręgowego w tym zakresie należy uznać za trafne. Praca wnioskodawcy w spornym okresie istotnie winna być uznana za pracę wymienioną w wykazie A dziale V, stanowiącym załącznik do rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 r., pod pozycją 4.

Pod pozycją tą wymienione są prace zbrojarskie i betoniarskie.

Organ rentowy we wniesionej apelacji zarzucał w szczególności, że zgodnie z angażem znajdującym się w aktach osobowych wnioskodawcy, w okresie od 1 lutego 1987 r. do 28 lutego 1994 r. wykonywał on pracę cieśli.

Praca na tego rodzaju stanowisku istotnie nie stanowi pracy w warunkach szczególnych uprawniającej do uzyskania prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym w rozumieniu rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 r.

Zaznaczyć jednak należy, iż dla oceny, czy pracownik pracował w szczególnych warunkach, nie ma istotnego znaczenia nazwa zajmowanego przez niego stanowiska, tylko rodzaj powierzonej mu pracy (rzeczywiście wykonywanych zadań pracowniczych). Oznacza to, iż okoliczność, iż stanowisko jakie zajmował wnioskodawca, nie zostało wymienione w wykazach prac wykonywanych w warunkach szczególnych nie przesądza o braku możliwości zaliczenia pracy wykonywanej przez niego do prac uprawniających do uzyskania prawa do świadczenia w obniżonym wieku emerytalnym. Decydujący jest bowiem w tym zakresie rodzaj wykonywanych faktycznie czynności. Niezbędne jest również ustalenie, iż praca w warunkach szczególnych była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

W ocenie Sądu Apelacyjnego zebrany w sprawie materiał dowodowy wykazał, że wnioskodawca w całym okresie pracy w (...) sp. z o.o. w L., tj. od dnia 23 stycznia 1974 r. do 28 lutego 1994 r. wykonywał pracę betoniarza-zbrojarza. Na taki charakter pracy wnioskodawcy wskazują przede wszystkim zeznania świadków. Świadkowie zgodnie zeznali, że wnioskodawca przez cały sporny okres pracował w brygadzie wykonującej prace polegające na odzbrajaniu fundamentów, a następnie ich dozbrajaniu. Wszystkie wykonywane prace, w tym prace ciesielskie, stanowiły ciąg technologiczny, polegający na wykonywaniu prac zbrojarsko-betoniarskich.

Także dokumentacja pracownicza wnioskodawcy wskazuje, że zmiana stanowiska pracy po dniu 1 lutego 1987 r. miał charakter wyłącznie nomenklaturowy i związany był z uzyskaniem przez wnioskodawcę kwalifikacji zawodowych i możliwością uzyskania wyższych stawek wynagrodzenia (pismo wnioskodawcy z dnia 28 czerwca 1987 r., k. 31 akt osobowych oraz angaż z dnia 28 marca 1988r., k. 32 akt osobowych).

Tym samym wskazywany okres pracy w (...) sp. z o.o. w L. od dnia 23 stycznia 1974 r. do 28 lutego 1994 r. stanowi pracę w szczególnych warunkach, której wykonywanie uprawnia do nabycia prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym.

Wskazywany okres pracy wnioskodawcy w warunkach szczególnych przekracza zatem wymagany okres 15 lat. Wnioskodawca spełnia przesłanki do uzyskania prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 kpc oddalił apelację organu rentowego jako bezzasadną.